

заповѣда да ся напише образа на кралицѣ-тѣ Елисаветѣ, и прѣдписа въ завѣщаніе-то си, за да ся упази тойзи образъ въ най-старый клонъ на потомство-то му като единъ памятникъ за бѣдѣщи-тѣ врѣмена.⁶

Елисавета въ 1558 годинѣ даде на свои-тѣ подданици отдавно очакваннѣ-тѣ свободѣ да исповѣдватъ очищено-то Христіанско ученіе. Но Англиканска-та църква не ся съедини нито съ Лютеранскѣ-тѣ, нито съ Реформатскѣ-тѣ, но приела еднѣ особеннѣ църковнѣ нарядбѣ, и упази Епископално-то си управление; по причинѣ на кое-то ся нарича *Епископална Църква*.

Отъ нежъ ся отдѣлихъ *Пуритани-тѣ* или *Презвитеріани-тѣ*, кои-то пб-строга реформирахъ, само презвитери (свѣщенници и църковни старости) имѣтъ, и чрѣзъ тѣхно-то събрание изпълняватъ църковно-то си управление; и *Баптисти-тѣ*, кои-то отхвърлятъ кръщеніе-то на дѣца-та и кръщаватъ само онези, кои-то сѣ възрастни.

Въ *Шотландіѣ*, Патрикъ *Хамилтонъ*, кой-то ся запозна съ Лютерово-то ученіе въ Германіѣ, тури основѣ-тѣ на църковно-то поправление, и умрѣ мъченически чрѣзъ изгоряваніе въ 1527 годинѣ. Слѣдъ него ревностенъ *Іоаннъ Книксъ*, кой-то бѣше тѣсно-свързанъ въ Женевѣ съ *Іоанна Калвина*, приелъ длѣжностъ на реформаторъ въ Шотландіѣ; гдѣ-то той съ голѣмъ трудъ и силно бореніе сполучи въ 1560 год. да ся провозгласи Реформатско-то вѣроисповѣданіе,